

Pod streho župnišča ostanki starih oltarjev. Vela vrsta kipov, med drugimi sv. anez, ki je nekdaš stal na glavnem mostu. Ostali večinoma s konca 17. stol. a vsi slabo poslikani. Vrednost imajo ti kipi ostanki nekega oltarja iz konca 17. stol. z bogato karakteristiko za čas ornamentiko. 2 sliki (sv. eter in ael) iz iste dobe kot krila istega oltarja v težkih lesenih okvirih. Sliki nešteto krat preslikani in v slabem stanju, barva se vsepovsod lušči. Ostanki rdk oko=tabernakelja, ki bi se dal tudi bržkone sestaviti. Ostanki nekega oltarja iz srede 19. stol., na katerega bržkone spada tudi napisna kartuša z napisom: VIRGINI ROSARIAE OPVS POSVIT EX VITO CANCELIANILLA ZVDERMAN. 1 velika slika iz polayerjevske smeri, popolnoma raztrgana.

Opravilnik: št. 163 1886, 15/7. V. 90. ^{Stele III. 14. 3. 1921, str. 33-34.} ~~Kunstb. ord. 577 886 No~~

1089 eröffnet dass die K.K. Landesregierung unter 1E!%ID!J. N= 4297 den Verkauf der beiden Kirchengemälde an die K.K. Gemalden Gallerie um 800 fl, genehmiget, und dass die Fructifizierung des Erloses anzuzeigen sei 167. V. 90. 163. Certificat betreff die genehmigung die beiden Holzgemälde, darstellend das Martyrium der hl. Pfarrpatrone in Krainburg um den Preis von 800 fl an die Bildergallerie des A.H. Kaiserhauses in Wien verkaufen zu dürfen, welches an den Director der III Gruppe der h. Kunsthistor. Sammlungen des A.H. Kaiserhaus übersendet wird unter Anschluss der Erklärung dass die obigen Gemälde bereits

abgegangen sind.

188.18/8 ad 167

Oberstkammereramt pošilja 800 fl za slike.

Stele, III, 1921, str. 36 - 37.

Metzinger: sv. Andrej.

1. župnišče od zadaj, 1753, Metzinger sv. Marieta, sv. Valentin

C.L. Layer pinxit 1729 : Zadnja večerja

2. sv. Ana konec, zač. 19. stol.

3. Portret ustanov. župnišče in Layer: Usmiljeni samarijan.

L. Layer Avtoportret z ženo (dekan Kobal)

M.B. v biedermeierskem okviru.

Pungert, Kremser - Schmidt.

Stele, XV, 21.7.1922, str. 9' - 10.

Diploma za razne obrti: Jos. ac. Weinman exc. in Laibach A.v. Sommerfeld sculp s.

(k. 18/zač. 19. stol.) Zgoraj v krogu podoba župniških patronov, v sredi z napisom

Stadt Patrones. V spodnji polovici grb mesta Kranja. Pogled je vzet od juga.

Most s skupino hiš pod bregom. Kapucini s stolpom obzidje, razen na Pungartu

brez strehe (dva stolpa) vse strehe zvonikov baročne.

Stele, LXXXVII, &.4.1934, str. 12.

Dvorni muzej. Depo. 2 tabli. Des. Tempera slikarija. Levo krilo, zunaj: pokrajina z gorami in morjem v ospredju dvovprežen voz s 4 osebami. Znotraj : Oljska gora. Desno krilo; zunaj Mačeništvo onih 4 svetnikov v gorati pokrajini. Znotraj : Vstajenje Jezusovo. Unanji sliki sta obe ~~enaki~~ enako završeni s poznogotskim krogovičjem na konzolah s krabami in naprej visečimi baldahimi. Krogovičje je zlato s črno risarijo, zelo spretno. Pod baldahini na desni konzoli levega in levi konzoli desnega krila stoji po ena črnozarisana zlata figura. Na levem krilu - mož z razkuštrano brado in obvezo okrog glave z razkuštranimi lasmi, zavrt v širok plašč. Plašč drži z levo pred seboj skupaj, da nastajajo velike lepe gube. Z desno s stegnjenim kazalcem pa kaže navzod na sceno spodaj.

Na desnem krilu je figura v kuti, katere spodnji del od pasu dalje je ob straneh preklan, da se vidijo noge v nekoliko počenjeni, kolena na stran vpognjeni pozi. Levo roko z živahnimi prsti opira na levo koleno, z desno pa geziert gestikulira. Predse gledajoč na martirij spodaj. Kapu-co ima čez glavo. Dve sijajni realistično študirani figuri.

Scena na zunanjščini levega krila: Pokrajina vzeta z vzvišene perspektive. Prednji plan odlomljen od zadnjega, ker manjka kosekventnega osrednjega plana, pomagano je deloma s kuliso nizkih gričev, ki del pokrajine zakrijejo in konsekventno perspektivno izpeljavo premosti.

V ospredju vodi cesta v loku od leve na desno in vodi iz mesta v ~~okrog~~

ozadju v velikem loku na levi, čigar ² je zakrit.

Na desni se od ceste v ospredju vidi v ozadju kupisna vrsta nizkih gričev s posameznimi drevesi do višine mesta v sredini, kjer zaključí to v rujavem ~~tonu~~ slikano kulisno vrsto, grad na višini. Potem sledi ^{vsedlina} v obliki vzvišene planote, za njo pa oklepa pokrajino z mestom in morjem ali jezerom, druga vrsta kulisno v obliki kose od desne proti leve ~~postavljenih~~ ^{postavljenih} gričev, ki so slikani v zelenkastosinjem tonu in se ton perspetivično vedno bolj svetli proti ozadju. Na levi vodi pogled čez valovito pokrajino z drevjem s posamezno hišo do obrežja. Na obrežju leži na širokem polotoku sednjeveško obzidano mesto s stolpi in cerkvami. Čez reko v ospredju vodi utrjen most. Po poti iz mesta v ospredju diraj vrsta konjenikov s sulicami. Voditelj je po svoji obleki določno označen kot Turek.

V ospredju vozi od leve proti desni voz na 4 kolesih. V ^{režena} sta ne ^{rijav} in en bel konj. Na ^{rijavem} sedi obrit voznik v sinjkasti obleki s ^{rumenimi} ~~rumenimi~~ Hlače preklane na kolenu, suknjič na komolcu in na rami, glavo pokriva rumena čepica, hrbet rdeč, rumeno podšit plašč. Obraz je róza, realistično ~~zrisan~~, na bradi zeleni refleksi. Beli konj se je zgrudil na tla.

Na vozu, ki je pokrit s pozlačenimi in posrebrenimi preprogami z vzorci, sedijo 4 ljudje. Spredaj s hrbtom ven obrnjen mož z rdečo čepico (fesu podobno) v belkasti obleki z velikim romarskim klobukom na hrbtu. ^{Obraz} je obrit, rejen, brada sivkasta ² je obrit. V sredi sedi žena v

zeleni svileni obleki z močno lomljenimi gubami in roza sencami, oziroma odsevi (kombinacija sorodna Arižni gori) Suknja, ki je visoko podpasana in tesno oklepa prsi, je na komolcu belo široko obrobljena in prav tako ~~maxkromolce~~ čez ramo, ker je odrezana tako vodoravno, da so vse rame gole. Čez rame se vidi bela fina prozorna srajca. Okrog vratu ovratnik. Od komolcev vise veliki dekorativni rokavi, ki se končujejo z belim širokim zapestjem. Glavo pokriva avba, v katero so od zadaj gori spletene kite in spete spredaj z zlato verižico. Razen tega pada načelo in na roke fin prozoren pajčolan. Žena napravljena gosposko, skrbno, zamišljen izraz, nekoliko ven desno ramo in sklepa roke, katerih, katerih rokavi so od komolca dalje zlati z vzorcem, skrbno pred prsmi.

Za njo sedita na zadnjem sedežu 2 moža. Desni v rdeči suknji se dotika z desno roko rame žene, obrat je ima dolge na rame viseče lase in spredaj privihnjeno pokrivalo z romarskimi znaki (križajoča se ključa in romarski palici) Drugi je mladobradat, ima še daljše lase, oblečen v sinjo obleko in rumenkasto zeleno kuto. Na klobuku ima razen navadnih romarskih znakov podobico z Vera icon.

Zunanja slika na desnem krilu : Pokrajina, kakor ona, kulisno zaprta spredaj ~~z zadnjimi plani~~ V ozkem pasu spredaj se vrši martirij Na desni za skupino ljudi romantični grad na skali z dvigaločimi se

mostovi in lesenimi utrdbam. Skozi ozadje gre od leve proti desni v dagonalni dolini reko, mlinom in obzidanim mestom, pod gradom na griču. Zada pokrajina, ki zapira pogled v globino obstoje iz zelenkastosinjih gričev tudi mesto in vse kar je onstran doline ima ta ton. Spredaj je na levi na nizkem zoklju na oglih okrašen s kosmatimi maskami renesanski steber na njem pa 4oglat z listnim motivom na oglih izpodrezana kamnita plošča, na kateri je zlat sedeč malik na priprav za obračja. Sedi na osi, ki veže dve kolesi in se končuje v živalskih glavah, nogi mu stoje na kroglijah. Na glavi ima pokrivalo od katerega visi navzdol prt, ki obrobja nekoliko klasično pojmovano lice. Na glavi je 6rogeljna zvezda. V desni drži obroč s kroglo na spodnji strani, v levi pa palico končujočo se spodaj v dvojrogelnih vrstah, zgoraj v motivu srpa z zvončino koncu.

Zvonči so tudi na 4 straneh trona, na pokončnih palicah, ki pri vrtanju pozvanjajo.

Pred stebrom je nizka giljotina. Svetnik ki je sedel prvi na vozu, kleči pred njo v dolgi suknji do peta, ki je prepasana in rdečkasto rahlo modelirana. Roki drži navskriž pred prsmi, pred njim leži odrezan beli ovratnik, onstran giljotine pa glava z rdečim pokrivalom.

Arvinik v rokavnik z razkreženimi nogami in pisanih belo-olivno opasanih hlačah, z bogato brokatno ornamentiko pokrito suknjo do pasu, speto pod vratom, na prsih lahko odprto, na komolcu in rami preklano, da visi

srajca ven. Na glavi ima rdečo kapico z zlatim znakom naddesnim sencem. Desno roko opira na držaj giljotine, z levo pa prijema bradatega svetnika. Rabelj ^{real.} sijajna velika postava je potegnil čepico na oči in stisnil ustne. Brezbradi svetnik v olivni obleki je objel onega v rdeči halji, ki ima rdečkaste lase. Klobuk mu je zdrsnil na rame. Bradati žalostno gleda obritega, ki pazljivo gleda ženo med njima in rabljem, ki joka, oči zavija navzgor in sklepa roke.

Za rabljem stoji mož v turbanu, brezbrad in kaže z desno roko na malika ter z odprtimi ustmi kriči na mučence. Ob robu na desni ob brezbradem svetniku stoji brezbrad mož v bogati zlati brokatni obleki s širokimi dolvisečimi rokavi. Suknja sega do tal. Na prsi mu visi bogata verižica, levo roko opira koketno ob levi bok in obrača zaprto dlan ven in drži trop opic. Z desno roko gestikulira proti mučencem. Obraz je lep mlad, z lasmi počesanimi na čelo in ob straneh navzdol, dela vtis italjanskega obraza. Za njim, med njim in brezbradim svetnikom je mlad obradat mož, obrnjen v 2/3 profil na levo, pod nosom le kratke brčice, brado pa lepo razčesano na strani, na glavi havbo. Levo roko s prstanom dviga k prsim, da se vidi. Dela vtis avtoportreta.

Za skupino sta vidna deloma še 2 razbojnika, eden s sulico, tudi krivici. Na glavi ima kratke lase. Ob desnem robu v ozadju še tri glave, ki se deloma krijejo, ena brezbrada z dolgimi lasmi in kosmato čepico na glavi

dviga roko s stegnjenimi prsti.

Notranja slika na levem krilu Oljska gora. V ospredju ozek pas s spečimi apostoli. Peter leži znak, na levi, desno roko od glavo, levo na levem kolenu. Oblečen je v olivno zeleno obleko in v svetlorumen plašč. Na desni sedi zadaj bradati apostol, odet v bel plašč, komolec desne opira na desno koleno, levo polaga na hrbet Janeza, glava v desni dlani spi. Pred njim sedi Janez, očitvidno njemu pred naročjem in naslanja glavo na roke, prekrižane na dvignjenem levem kolenu. Oblečen je v rdečo suknjo.

V ozadja skálnata pokrajina, ki na levi v manjši kulisi, v desni pa v večji zapira pogled v ozadje. Le v levi polovici je ozka zareza, kjer vodi pot od ozadja v ospredje. Zadaj je videti plot in vrata, ki vodijo skozenj. Skozi pa prihajajo vojščaki, ki jih vodi Juda, ki že kaže na Jezusa. Jezus oblečen v belo suknjo, kleči, vodo se izpod gub samo desno stopalo, roke dviga v molitvi. Na griču pred njim stoji gotski kelih in majhen angelj v kolom, brčkone s križem čez ramo se mu prikazuje.

Desno krilo predstavlja Vstajenje. Zapečaten sarkofag stoji v diagonalni od desne proti levi v ozadje. Visok pogled. Gričevje loči mesto groba od velikega mesta ob morju ali jezeru v ozadju. Na desni zadaj temno gričevje, na levi še par dreves in nato v ozadju sklanata gora, ob kateri pravkar prihajajo 3 žene. Okrog sarkofaga spe 4 stražniki, eden s turbanom polaga od zadaj glavo na rob, drugi sedi na levi in spi v čeladi,

tretji leži na tleh spredaj in je viden s hrbtne strani, je oblečen v železan, četrti na desni z rdečim ščitom obešenim za pas, spi naslonjen na sarkofag z glavo nagnjeno nazaj. Krasna speča figura. Jezus stoji na robu podstavka sarkofaga, ogrnjen v velik rdeč plašč, blagoslavlja z desno v levi pa drži križno palico z rdečim banderom z belim križem.

Slike so močne v barvah - zelena, sinja, rumena, rdeča in rjava, so glavne. Gube so z malimi izjemami valovite in le malo sledi lomljenega gubanja.

~~Stele, XXXVII, 21.12.1925, str. 3 - 13.~~

Uradni podatki v inventarju :

N° 24 ex 1886, Inv.N° 4058 bez.4058^a .

Zwei alte Gemählde, Flügelbilder, darstellend Pfarrpatrone von Krainburg Holz 175 cm x 160 višina, angekauft von dem Dekant A. Mežnarec um 800
skuona širina obeh
gl. Oberstkammerer Amt z 729 ex 1886.

Stele, XXXVII, 21.12.1925, str.3 - 13.

Ni gotovo, da sta zunanjščina in notranjščina delo iste roke, naspotno je vejetno, da sta dva.

4e nebo: zunaj sledi pokranjini svetel pas v katerem plava par oblakov, kjer so slabi zelenkasti odsevi rdeče zarje na njih. Zgornji del prehaja polagoma v globoko sinjino, ki sliko v korespondenci z zadnjimi perspekt. sinjimi deli zaključí. Na drugi strani tega značilnega ⁿⁱmotiva z Oblaki, so

večji in okornejši. Zunanja stran je sploh bolj barvna kot notranja. Tu bogat mozaik sinje, bele, lepo rjave, rdeče, zelene in sorodnih tonov. Znotraj pa v glavnem na zlatorumenem tonu, prevladuje rjava v pokrajini, vse druge so bolj enotno naglašene na zlatorjav ton. Nato mnogo bele, temnozelene (pravzaprav zelene obleka Petra) rdeče *jaucer ter bela krila in* drugega apostola.

Pokrajina : zunanjih in večjih globin, četudi je v bistvu enako komponirana, spominja na nizozem. veduta. Karakterističen je primer med potjo mučenikom z mestom v prostor postavljen in monotono v Vstajenju, kjer je posebno mesto samo, kot masa dano, dočim je ono izdelano v detajlih. Cerkev s širokim stolpom, poslopje z dvojno giebelfasado spominja na severne vzore.

Obdelava las, brade itd. je drugačna. Na zunanjih krilih je fina, v istem tonu modelirana. Na znotranjem krilu n.pr. posebno pri Petru, spečem bradatemu apostolu in Jezusu v kodrin organizirana in s svetlobami plastično označena. Značilna je na notranjih krilih Vstajenja skicirna modelacija obraza, vzemimo posebno oči spečih, in deloma močen moudarek na temni konturi, kakor pri levem in desnem spečih vojakov, pri glavi spečega v oklepu in pri Jezusovi roki. Obdelava gora in skal ima karater. poteze poznonemške šole in se je že precej približala *malin*². Karakter. navpično obrezane skale v notranjih krilih so tipične za juž.nem. slikar-

stvo konca 15 in zač- 16. stol.

Zunanja slika dela bolj vtis nizozemske, notranja nemške.

Pokrajinska shema in obdelava, nizozemska tudi karater. plavina neba in štimunga. Voznik na konju v svoji rumenkasto - rdeči modelirano prillegajo-
či se kapuci, real. obrazom, spominja na Breughla. Tip Kristov in "etrov
sta pristno nemška, tudi kompozicija Oljske gore in Vstajenja. Sarkofag
s svojim zokljom z razporeditvijo spečih apostolov in karakter. stojo
"ezusovih nog je tradic. nemški. Žene, ki prihajajo iz ozadja tudi. Samo
nekoliko veduta mesta in splošno motiv pokrajine se zdi nizozemsko vpli-
van. Obdelava pa je druga. Mesto nizozemske globine je tu reljef, stopnje-
van je navzgor, mesto v višino. Tudi tiste razlike v tonu globinskih planov
ni.

Mož s čepico v sliki mučeništva je nedvomno portret, spominja na zna-
ne tipe konca 15. stol. V frizurah gledalcev gl dalcev v sceni obglavljenja
je italj. vpliv. Modelacija je velikopotezna, plastična, le redko je lom-
ljenje gub, tako posebno v obleki ženske svetnice.

Na slikah notrnjih kril igra večjo vlogo gubanje, posebno v klečečem
Jezusu, pozen motiv klečečega telesa. Rokav je tipično poznogotski lom-
ljenje. Čaka razlika se vidi celo med delom obeh notranjih slik, čeprav
sta gotovo obe nemški. in je t p Jezusa isti. Posebno močno je povdarje-
na temna kontura.,

velikopoteznosti obdelave loči vstajenje od pljske gore. Vsekakor imamo opraviti z izredno dobrim delom. Slike so dobro ohranjene le deloma je plast odstopila in tvori mehurje.

Ter je štimunga obeh strani temeljito različna, je velik del razlik v tem razložljiv. Realizem izvajanja je pač mnogo napredoval. V vojaki ob grobu je nedvomno hotel dati tri različne vrste takratne oprave. Notranji krili sta nedvomno delo iste roke.

Stele, XXXVII, 22.XII, 1925, str.14 - 18.

Glej pod Hll.Blut str.1.

Stele, Lf, 6.8.1929, str.25-26.

FOL. CCVI.

Inci^put histo(ria) - ali je oklepaj canciⁱ canci^ani canci^anillie et probhi
 martirum. ^{V V}Enonae (sic!), hubaret christianos et multaret tyrannorum morti dare
 daret se^a persecutio. His ^Vnero temporibus carinus cesar unicus deo chris-
 tianis simus moritur in domino euoae. Olim felix imperator filiorum gene-
 rator trium fidei amator in romana curia ^{V V}Enonae. Liquit ibi successores
 ydolorum ⁱⁿhaic cultores petant ut eorum moves ^rseqnt² et numina ^VEnonae.
 Omnes ob hoc fugerant in quadrigam conscenderunt pedagogum receperunt
 prothum ad consortia ^{V V}Enonae. Mulas currui ^{mix²}inmescerunt fortes simul ^{p^{re}}pre-
 xerunt. ^Veo se commendaverunt ^{ut}velit per omnia. Aquilegiam tendentes
 et chisogonum querentes sctm vivere volentes suum consanguineum.....
 Ubi loco nominato ad Gradatus aquas grado spacioso urbis lato longe non
 amenib³ ^VEnonae Stante curru ^{thun}cadente ^{unda} ^{mix²}unda deo permittente vna veniunt
 repente hostes cum complicibus. Sancti visi captinati super modus truci-
 dati mltis penis sunt beati mancipati vinculo hoc rector ille voluit qui
 et helyam rapuit in paradisum statuit igneo vehiculo ^{V V}Enonae. Sic et illos
 quos ~~man~~ ^Vamanit de quadriga reporta^Vvit et in celos colloca^Vvit. Inclito
 martirio. ^{ut}helyam currus rexit et in reguieum pro^Vnext sic ~~et~~ ad gloriam
 hos vexit currus celi gaudio. Indito sic ^Xtrascit mirabiliter helyam hos
 similiter ut trahit pater ^Vmaliteriam iam ad se quos elegit. ^{ne}videantur fu-
 fugam dare nec volentes latitare plus ad mortem propinquare se quilibet

Fol. CCVI.

scribēgit quos Voluntati se diuine commiserunt et ruine cupientes sine fine
pace ^{frui} sedula. Neque moram faciatis ne ^{inuitos} nos credatis propter
christum pati gratis leta fanter verbum.

Audite persecutores ⁱⁿ ~~in~~ ^{mum} ~~in~~ mortem ² dolores cupinus ^m asperiores pro=
fitemus libere Enonae. Nec audieno sissinius conres atque dulcissius
preses et imprissimus mandaverunt propere Enonae. Comprehendi hos beatos
iam pro christo ^{pati} ~~pat~~ ^{gratos} ~~gratos~~ usque mortem preparatos hinc iniqui in=
dices Enonae. Hortabantur ut offerrent thura ioui ne differrent deo suo ne
sufferrent penas mortis duplices. Quibus dicant denotius non decet nos de=
monibus offerre immo verius omnipotenti deo. Adoramus qui creavit celum
terram nosque ^{sancti per ad crucem} ~~Qui ad crucem~~ ^{idola que venerantur} ~~operavit~~ spontanee pro reo Eternis bonis
spoliantur in cogito cruciantur qui non credunt domino. His audibis sissi=
nius et impius dulcissius mandavit spitulatoribus si non offerrent thura
Plectantur mox capitibus coram cunctis hominibus ne scandalisent amplius
leges et sua iura.... Postquam hec intellexerunt ^e ~~sententiam~~ dederunt pre=
sides nec timuerunt mortis hoc supplicium Enonae. Hinc a vita carcere so=
luti genibus sunt promoluti mox in terram ^{omni} ~~moes~~ ^{conuincam} ~~uti~~ irent ad conuincium
Enonae. Leti fortes et constantes ihesum christum ⁱⁿ ~~in~~nocantes passionem
venerantes eius in perpetuum Enonae Cum beati ducerentur passionem non
verentur sed ut sanctis socientur via laudant dominum. Cordis iubito

Fol. CCVI.

gaudentes in celum aspicientes suis manibus plaudentes sanctum ob martirium. Orabant claris vocibus iam coram carnificibus Miratur omnis populus hanc orationem. O, Ihesu christe domine manentes tuo nomine pater mater velis esse didisti cantionem.

..... konča na fol. CCX¹

Acta sanctorum maii coll., dig. ill. a Godep. Henschenio et Daniele Papebrochio e S.I.Tom. VII. Pariz in Rim M 868 str. 420. De SS.

Cantio, Cantano, et Cantianilla et Proto eorum paedagogo infide martyribus Aquileiae in Foro Iulli.

Med drugimi mučeniki v Aquileji se nahajajo S. Hilarij škof, Tatian diakon, Feliks Largus in Dionizij pod cesarjem Numerijanom. Tega Numeriana in Carini bratov in oeta Cara sorodniki so bili sv. Cantius in Cantianus brata in njih sestra Cantianilla, katero je pedagog S. Prot poučil v kat. veri, vsi z njim vred so bili obglavljeni pod Dioklecijanom in Maksimianom in agro Aquileiensi l.290.

Boninus Mombritius ima v l. zv. (-egendarija) Sanctuarium, tiskanega pred 280 leti tudi legendo teh mučenikov. Povzet po sv. Ambrožu. Po sodbi izdajatelja je Ambrožev kompendij posnet po nekih lectionibus ad matutinum solitis recitari. Take lekcije je izdla iz nekega starega bre-

virja po obredu oglejske cerkve senator Janez Chanvin 1670 v Parizu. Vse te lekcije se nahajajo pri Mombritiju, začno se z ascendo vehiculo do martirija in pokopa.

Str. 421 Acta Martyrii ex variis ~~MSB~~ MSJ 2

Mučeniki K.N., ki jih je Prot učil sv. vere so iz rodu Aniciorum, to se pravi ces. Kanina. Rojeni in vzgojeni v Rimu, s Makseencijanom v Iliriku in Harinom, ki je dobro razumel s kristjani v Galiji in kmalu nato umrl. Po njegovi smrti sta ona dva izdala ukaz, da se morajo kristjani siliti k češčenju malikov, če ne pa kaznovati. Ko so naši svetniki to zvedeli so se podali v Rim in revežem razdelili, da se umaknejo krivični obsodbi. Potem so zapustili Rim et apud Aquilegiensem civitatem pro amore repedaverunt. V ogleju pa je divjalo še hujše sovraštvo proti kristjanom kot v Rimu. Mnogo Mnogo kristjanov v zaporih. Ponoči so se približali zaporom in kristjane vprašali, če je Hrizogon z njimi. Odgovor, pred 36 dnevi je bil že mučen pri Aque gradatae in tam pokopan po duhovnu Zoili. Ko so odšli iz zapora so pridigali o Jezusu in delali čudeže. V mestu poveljeval takrat praeses Dulcidius s svojim Comite Sisinio. Ko sta to zvedela sta zapovedala, da morajo malikom darovati kadilo, oni pa so polgedali v nebo in odklonili, raje umro kot to store. Nato sta to sporočila cesarjem, ki so odločili, da ju morajo obglaviti, če se ne vdata. Ko so naši svetniki to krivično sodbo čuli, so se na vozu odpeljali iz Ogleja in hiteli k grobu mučenika

Brizogona. Jezus se jim je prikazal in jim to naročil. Tam bodo prejeli krone. Sisinnius una cum spiculatoribus je udrl za njimi. Odšli so na vozu z mulama (tekst sledi skoro doslovno) ne dale od mesta je ena mula padla pri kraju ad aquas gradatus. Tu so bili ujeti. Takor Elija v nebo, tako so tudi oni na vozu prišli do martirija. Ta voz ni manj vreden, ker je mesto enega profeta vozil tri mučenike. Ognjena vera jih je vodila mesto ognjenega voza. Sam Aristus jih je vozil, o katerem se pravi Deus noster ignis consumens est. Na voz niso šli da bi bežali, neg, da bo preje prišli do martirija, ne da bi se v mesta množici raje skrili, ampak da bi jih vsi mimoidoči videli kot kristjane. Siziniij jih je ujel, sodnik pa zapovedal darovat i kadilo (Jupitru) Oni so odgovorili, da časte Boga, ki je ustvaril ne o in zemljo in morje in vse njih. Vse pa kar časti malike in oni sami bodo zapadli večnemu ognju. Tedaj je Susunij ukazal, da če ne darujejo, naj jih obglavijo. Oni pa so veseli in prepevajoč odšli s spiculatoribus ter molili k Bogu, da jih sprejme med svetnike. Ko so si dali osculum pacis so poklekneli in sprejeli mečev udar. Njih kri pa se je pokazala kot jezero in se do danes kaže. Prezbitar Jenus jih je pokopal pri Brizogonu. Pri povsti o begu na vozu se začne zgodba v breviarju povzeta po Mombritiu.

Za molitvenim stavkom po Brizogonu.

Hymnus - Nescientes decollatum ac ppter christum morti datū et in celis
coronatū amicum Chrisogonū . Sledi - Innitatorium a menib (3 (menia
sup (ra, er ?)

Gaudio, indito
paterⁿaliter
subegit quos
N^{eg} ^{movam facialis} (quam ali que)
verbula ...
Gloria patri etc.

g^{que} quam
Sisinius
atq; (que)
p - pre
p xpo Christi

vsq; (que)
capitib; (us)
hominib; (us)
mr;

Vita = hiuc a

Christu xpm
CCIX' ^{nadal' evange} : *
CCIX' ^{nadal' evange} :

*Orationem: O Ihesu xpe domine manētes suo
nonne pater mater velis esse dedisti cantio=
nem. O Ihesu tu vis omnib; eua (aeva) pro
temporalibus eterna pro labilibus dinitis
prestare. Permanentē quoq; vitā in felicita=
te sitam et aureola fulcitā tibi; congre=
guare (gloria) obsecramus te amator bonor;
remunerator secretor; indagator cordium res=
picias, enonae, de celorum summitate in hac
hora vt beate nre capiant² a te anime ad
nuptias. Enonae. Inter sc̄tos collocari et
electis comparari tecū esse more enonae. Fre=
cipe vt cognoscaris solus deus adoraris secu=
la benedicuris in seculorum amen. Enonae Te
dominu(m) colentib; hūc diē venerantibus denote
celebrantibus celorum da solamen.
Hac completa p̄stolant; ictū ^{capita decollantur et} capitab; prinant;
a spiculatoribus et coronas neceperunt q̄s a
^{xpo meruerunt} xpo meruerunt in capitib; ferunt semp in

celestibus. Corpora laudabilis, ^uoylus venerabilis xpo ihesu amabilis hec
presbiter conduuit confectis aronatus apto loco felicibus in domino (mar=
tyribus) ^up̄catibus denote sepelinit Enonae.

Matija Operta

1479 - 1519

1491b posvečena cerkev.

Stele, XXXIX, 19.1.1926, str. 1-11.

Gozb.

Križevska puška pbišava Dževske puške, Glavna